

До неї

Степан Чарнецький

Прийди, сповита в чар пригаслих рут,
Як день конати буде;
Прийди з устами, наче маків жмут,
Відслони білі груди...

Вколиши душу звуком срібних струн,
В вечірній чар привдійся,
Розжари грудь кривавим блиском лун
Та й... з мрією розвійся!

Джерело: Цифрова Українська Бібліотека.